

## [Christmas Møller.]

ønsker, der kan det ærede Medlem jo se, hvordan Stillingen har været, hvem der er gaaet med, og hvem der ikke er gaaet med.

Jeg vender mig derefter til det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen. Om det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen tror jeg jeg har Lov til at sige, at vi alle i dette Ting rent personligt omfatter det ærede Medlem med stor Sympati. I mange Henseender er det ærede Medlem en Mand, som skarpt og stærkt gaar ind for sine Tanker, og med Hensyn til hvem man føler, at der meget stærkt bag det hele staar en Opfattelse og en Anskuelse. Og det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen har jo heller ikke lagt Skjul paa, at nu kom han; han havde ventet længe paa Lejligheden, og han har skrevet det i sit Blad i Sønderjylland og har paa andre Maader proklameret det, at nu kom J. P. Nielsen — det ærede Medlem altsaa —, nu kom han og skulde gøre det af med „Jydske Tidende“, „Berlingske Tidende“ og den konservative Rigsdagsgruppe under eet. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen allerede af det, der er sket i Dag, har lært, at man ikke i Forvejen skal proklamere, at man vil komme med et saadant Angreb, for vi, der hørte paa ham — saaledes er det i hvert Fald gaaet mig — og paa Forhaand vidste, at nu kom det ærede Medlem med alt dette, vi sagde til os selv: var det det hele? Det ærede Medlem angreb „Jydske Tidende“ og derunder naturligvis ogsaa „Berlingske Tidende“. Jeg skal ikke komme dybt ind paa dette Angreb, men kun sige, at den sønderjydske Pressemand, som staar bag „Jydske Tidende“s sønderjydske Politik, som var sønderjydske Pressemand før Krigen, som har gjort en lang Tid af Sønderjyllands Trængselsaar med, ham har man gennem det Angreb, man har rettet mod hans Blad, povet — det vil det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen ikke bestride — at rette Angreb imod, som er af en saadan Karakter, at de paa det skarpeste maa afvises. Naar man har povet at drage en Sammenligning mellem det, at det konservative Parti ønskede en Presse i Sønderjylland, og Fru Wildenradt-Krabbes Arbejde pressemæssigt i Sønderjylland i Begyndelsen af Aarhundredet, saa har jeg stemplet dette som uanstændigt, og jeg tror i Virkeligheden ikke, nogen vil modsige mig.

Jeg spørger det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen: Er der mon slet ingen københavnske Penge, er der mon slet ingen socialdemokratiske Penge i det Bladforetagende, der er lavet i Sønderjylland indenfor Socialdemokratiet? Er den socialdemokra-

tiske Provinspresse ikke en Helhed? Men med hvilken Ret kommer man saa just fra det socialdemokratiske Parti og retter Angreb, saaledes som man har gjort det. Man siger, at der er illoyal Konkurrence fra „Jydske Tidendes“ Ledelse, fra „Berlingske Tidende“s Side. Og selv om der ærede Medlem Hr. Holstein, saaledes som vi har set det i den sidste Tid, sammen med andre havde den Fornøjelse at tale om mit Forhold til „Berlingske Tidende“ paa en urigtig Maade, saa siger jeg det alligevel, for jeg vil gerne sige det just fra denne Talerstol, at hver den, som kender konservativ Pressepolitik i Sønderjylland efter 1919—20, og ogsaa kender de afgørende Hensyn, som der i de allersidste Maaneder og det sidste Aar er taget fra „Jydske Tidende“s Side til andre Foretagender, kan med et Smil tilbagevise den Kritik, som er rettet imod det konservative Foretagende. Der er en eneste Grund dertil: det gaar *for godt*, og det har man ikke været meget vant til; ikke i de sidste 30 Aar — kan jeg nok sige — er det gaaet paa lignende Maade. Deraf den hele Forargelse.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal talte mindre om de sønderjydske Forhold end om Forholdene i det øvrige Land. Det ærede Medlem sagde kritisk overfor Hjælpen paa de 30 Millioner til Landbrugs-erhvervet: Det er forkert, den skulde have været koncentreret om den enkelte. Ja, men hvorledes er det med Venstres Krisepolitik? Er Venstres fornemste Punkt i Kriseprogrammet ikke, at vi skal have en grundlæggende Nedsættelse af de faste Ejendomsskatter, en Nedsættelse til  $\frac{1}{3}$ ? Det er jeg enig med det ærede Medlem i, det har han lært af mig, derfor er jeg naturligvis enig med ham i det. Men er dette ikke det væsentligste i det ærede Medlems Program? Og hvorledes virker den Skattelettelse — jeg mener, den er rigtig, vi har selv stillet Forslag om den — men hvorledes virker den? Koncentrerer den sig om de enkelte? Nej, den med den megen Gæld, den med ingen Gæld og den med Millionformuen og Godset bliver behandlet fuldkommen ens med Hensyn til den faste Ejendomsskat, efter min Opfattelse retfærdigt og rigtigt, men med hvilken Ret staar saa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal her og siger: Nej det er forkert, det skulde have været koncentreret just om de enkelte? Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal førte sin Agitation ude fra Landet ind i Tinget. Jeg har jo haft Lejlighed til nogle Gange ude i Landet at tale sammen med det ærede Medlem. Det er ikke saa forfærdelig mange Gange; ikke fordi jeg blev